

Bestemmelser, som optages i den, ogsaa skulle være paatrængende nødvendige. Naar Hs. Majestæt Kongen maa benytte denne Myndighed til paa hele Lovgivningsmagtens Vegne at udstede en foreløbig Lov, maa han handle paa samme Maade, som den samlede Lovgivningsmagt. Naar man lovgiver, fordi det er nødvendigt at lovgive, gør man Loven saa omfattende, som Stillingen fører det med sig. Det vilde være urimeligt at indskrænke Loven til kun at indeholde de nødvendige Details. Nej, man gør Loven saa hensigtsmæssig som muligt. Det er en Regel, man altid har fulgt med Hensyn til de foreløbige Love, ogsaa med Hensyn til de foreløbige Finanslove. Hvad der fordres efter den foreliggende foreløbige Lov er, som det hedder i den, at Udgifterne skulle være nødvendige til Statshusholdningens forsvarelige Førelse; men dette er noget ganske andet end, at Udgifterne skulle være paatrængende nødvendige. Dette Spørgsmaal har man ikke tidligere rejst; man har altid været paa det rene med, at Regeringen maatte have Lov til, i Henhold til den foreløbige Lov, at afholde løbende Udgifter, men ingenlunde enhver løbende Udgift er en paatrængende nødvendig Udgift. Overhovedet naar man slaar fast, at en foreløbig Finanslov er lovlig, kan der ikke stilles andre Fordringer til den end til enhver anden Lov; den kan indeholde, hvad der kan staa i en Finanslov. Det ærede Mindretal har selv, som jeg fremhævede, i forrige Samling, sagt, at det ikke lagde Bægt paa, at en Udgift ikke havde været paatrængende nødvendig. Jeg mener derfor, vi kunne lade det ligge; det vilde være i højeste Grad ufrugtbart, om vi skulde tage en stor Mængde enkelte Tilfælde frem og drøfte, om de vare paatrængende nødvendige.

Hvad angaar Details har det samlede Udvalg kun befaftet sig med et enkelt Punkt, som omtales i de Bemærkninger, der findes i Statsrevisionens Betænkning angaaende Besættelsen af Amtsforvalterembedet i Bordingborg. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa; man vil af vor Betænkning se, at Udvalget er entigt om, hvad jeg antager, at den højterede Minister ogsaa vil erkende, at Besættelsen af dette Embede ikke falder ind under Ordlyden i den paagældende Lov, fordi man, da Loven blev givet, ikke havde tænkt paa det Tilfælde, at man samtidig havde 2 ledige Embeder, men at Besættelsen paa den anden Side i Realiteten er fuldstændig overensstemmende med den Tanke, der har ligget til Grund for Loven. Saa har det ærede Mindretal gjort forskellige særlige Bemærkninger. Der er kun en af disse, der fordrer, at jeg noget

udførligere kommer ind derpaa; det er nødvendigt, fordi de fremkomne Udtalelser kunne give Anledning til en urigtig Opfattelse af det paagældende Forhold. Jeg tror, det er gaaet det ærede Mindretal saaledes, at hans Råde ikke har sat ham fuldstændig ind i Sagens rette Sammenhæng. Der findes i Statsrevisionens Betænkning under § 2 en Bemærkning med Hensyn til Udgifterne paa Viborg Skovdistrikt, der lyder saaledes: „Den betydligste Mindregift paa Distriktet (2,197 Kr.) er fra Viborg Distrikt, hidrørende fra, at det — til Dels paa Grund af en paa Distriktet stedfunden Arbejdsnedlæggelse — ikke er lykkedes at gennemføre Hugningsarbejdet i budgetteret Omfang.“ Hertil knytter det ærede Mindretal nogle Bemærkninger om, at efter hvad der er blevet det meddelt, skulde Arbejdsnedlæggelsen være foranlediget ved, at den Betaling, man bød for Arbejdet, var alfor lav, idet Arbejdslønnen var gaaet ned til omtrent 80 Ø. pr. Dag, ja, endog til 35 Ø. om Dagen for Pløvning af Trærødder. Saa gør Mindretallet en Bemærkning, der viser, at det ikke selv er sikker paa Oplysningernes Rigtighed, men føjer dog til, at det kun kan beklage, at Staten paa noget Punkt finder det forsvaret at Lønne sine Arbejdere saa slet og derved giver Anledning til Arbejdsnedlæggelse. Denne almindelige Udtalelse vilde Flertallet, forudsat at den var begrundet, fuldt ud kunne slutte sig til, og jeg tror overhovedet ikke, at der i denne Sag er forskellige Meninger med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Staten som den første Arbejds giver skal stille sig overfor flinke og dygtige Arbejdere. Men Sammenhængen er den, at der i Virkeligheden ikke her foreligger Eksempel paa slet Lønning. Sagen har her en ganske anden Sammenhæng, som jeg her skal tilføje mig at fremstille. For en 3-4 Aar siden blev der af den overordnede Skovbestyrelse i Sjælland foretaget en Sammenligning mellem Forholdene i de forskellige Skovdistrikter. Bestyrelsen blev derved opmærksom paa, at Skovningsudgifterne i Viborg Distrikt, uden at der var særlige Omstændigheder til Stede, som kunde forklare det, vare betydelig dyrere, end i Landets øvrige Skovdistrikter, indtil 100 pCt. eller dobbelt saa dyre. Dette gav Anledning til, at der blev foretaget en Undersøgelse af, hvad Grunden dertil var. Grunden viste sig at være en dobbelt, først og fremmest den, at man i Viborg Distrikt fulgte andre Arbejdsregler end i de andre Distrikter, hvilket medførte, at der fordredes mere Arbejde for at præstere det samme Resultat, dernæst ogsaa, at Betalingen var forholdsvis dyrere her